

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru aderarea României la Acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005, care amendează Acordul de parteneriat între Statele Membre ale grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte și Comunitatea Europeană și Statele Membre pe cealaltă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000

Analizând proiectul de Lege pentru aderarea României la Acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005, care amendează Acordul de parteneriat între Statele Membre ale grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte și Comunitatea Europeană și Statele Membre pe cealaltă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.202 din 12.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de lege are ca obiect **aderarea** României la Acordul semnat la Luxemburg la 25 iunie 2005, de modificare a Acordului de parteneriat între statele membre ale grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte și Comunitatea Europeană și statele sale membre pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000. România a aderat la acest din urmă Acord, potrivit dispozițiilor exprese ale art.6 alin.(5) din Protocolul privind condițiile și

aranjamentele referitoare la admiterea României în Uniunea Europeană, din Tratatul de aderare al României și Bulgariei la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr.157/2005.

Prin natura reglementărilor convenite și, în special, a secțiunilor A și B ale articolului unic din Acordul de modificare, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice.

În aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Întrucât România nu poate deveni în mod automat parte la Acordul modificat pe considerentul că a aderat la Acordul inițial, iar dreptul comunitar nu are prevederi referitoare la aderarea automată a noilor state membre ale Uniunii Europene la Acordul modificat, este necesară îndeplinirea procedurii interne de aderare, așa cum a solicitat și Comisia Europeană.

În acest sens, menționăm și faptul că statele membre ale Uniunii Europene care au semnat Acordul revizuit vor ratifica acest Acord, chiar dacă sunt părți la Acordul de la Cotonou.

De asemenea, menționăm faptul că, potrivit jurisdicției Curții de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește încheierea tratatelor de drept internațional public, competențele Uniunii Europene sunt paralele competențelor de drept intern.

3. Din felul cum este formulat **titlul** proiectului de lege **în debutul Expunerii de motive**, rezultă că România aderă la Acordul de parteneriat din 23 iunie 2000, deși, de fapt, este vorba despre aderarea la Acordul modificat, așa cum reiese din titlul proiectului de lege.

Este necesară corectarea acestei inadvertențe.

4. La titlul proiectului de lege, pentru redarea exactă a titlului Acordului modificat, recomandăm reformularea acestuia după cum urmează:

„Lege pentru aderarea României la Acordul semnat la Luxembourg la 25 iunie 2005, de modificare a Acordului de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statelor sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000”.

5. Cu privire la textul în limba română al Acordului care face obiectul proiectului de lege, semnalăm faptul că nu rezultă dacă acesta

este o traducere oficială sau autorizată din una din cele 20 de limbi în care a fost redactat Acordul.

Indicarea pe fiecare pagină a sursei din care a fost copiat textul nu suplinește obligația prevăzută de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia proiectul legii de aderare „se supune spre adoptare însoțit de textul actului internațional în limba originală și în **traducere oficială sau autorizată**” (art.70 alin.(3)).

Precizăm că în cazul tratatelor multilaterale, traducerea trebuie să se facă după textul pus la dispoziție de către depozitar.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1210/14.08.2007